

ASTROLOGIJA (3) *sb f*

Prawdopodobnie nagłosowe a jasne, końcowe pochylone; oba o jasne; pisane dużą literą.

sg N astrologijã (1). ◇ G astrologijéj (1). ◇ A astrologiją (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

*Umiejętność przepowiadania przyszłości z gwiazd; też nauka o ciałach niebieskich [astrologiá – nauka praktykowania wedle biegu niebieskiego Mącz 18b; gwiazdarska nauka – astrologia, astrorum scientia Cn; praktyka, praktykarska nauka gwiazdarców – astrologia divinans, astrologia superstitiosa Cn] (3) : Ten [Prometeusz] [...] Aſtrologią/ tho ieſt bieg niebá y gwiazd/ wyrozumiał/ y Afyryany náuczył. *BielKron* 273, 273 *marg*; (*marg*) Przeſtępce Przykazánia piérwſzého. (–) Którzy wżywáią nauk Szátáńkich/ czárów/ wieźdźb/ czárnokſiętwa/ pracę [!] Aſtrologiéy *BiałKat* 48v.*

Synonimy: astronomija, »gwiazdarska nauka«.

WG